

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă două motive, întemeiate pe erorile de drept săvârșite în hotărârea atacată, rezultate din interpretarea articolului 14, a articolului 106 alineatul (2) și a articolului 107 alineatul (1) din Protocolul 26 din TFUE cu privire la serviciile de interes general.

În particular, prin intermediul recursului se arată că în hotărârea atacată s-a săvârșit o eroare:

- prin depășirea limitei „erorii vădite” în examinarea a diverse acte de definire și de atribuire a SIEG;
- prin limitarea în mod necorespunzător a „largii marje de apreciere” a statelor membre, care se aplică atât pentru definirea, cât și pentru organizarea SIEG și care include, prin urmare, alegerea modalităților de prestare a SIEG și optarea pentru o tehnologie concretă, independent de faptul că acestea figurează în actul de definire sau într-un act separat;
- prin analizarea dreptului spaniol aplicabil cu modificarea cuprinsului dispozițiilor analizate și al jurisprudenței care le interpretează, interpretându-l într-un mod vădit contrar conținutului său și atribuind anumitor date o sferă de aplicare care nu le corespunde în raport cu celelalte date;
- prin omiterea faptului că „definirea” și „atribuirea” SIEG uneia sau mai multor întreprinderi se pot realiza printr-unul sau mai multe acte;
- prin omiterea faptului că „definirea” și „atribuirea” SIEG nu impun utilizarea unei formule sau expresii concrete, ci o analiză materială și funcțională și
- prin cuantificarea avantajului presupus perceput drept echivalent cuantumului total al contractelor încheiate de autoritățile publice, neținându-se seama de faptul că acest cuantum nu este o subvenție nerambursabilă, ci o contraprestație pentru bunurile și serviciile furnizate de întreprinderea respectivă statului.

Acțiune introdusă la 22 februarie 2017 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-93/17)

(2017/C 129/12)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Bouchagiar Antonios și M. Stromsky)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin neadoptarea unor măsuri de executare a Hotărârii Curții din 28 iunie 2012, Comisia/Grecia, C-485/10, EU:C:2012:395, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei hotărâri și al articolului 260 alineatul (1) TFUE;
- Obligarea Republicii Elene la plata către Comisie, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei penalități cu titlu cominatoriu de 34 974 euro pentru fiecare zi de întârziere a executării Hotărârii Curții din 28 iunie 2012, Comisia/Grecia, C-485/10, EU:C:2012:395, începând de la data pronunțării hotărârii și până la data executării Hotărârii din 28 iunie 2012;
- obligarea Republicii Elene la plata către Comisie, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei sume forfetare obținute prin înmulțirea cuantumului zilnic de 3 828 euro cu numărul de zile dintre data pronunțării Hotărârii din 28 iunie 2012 și data la care încălcarea încetează sau, în cazul neconformării, data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

La 2 iulie 2008, Comisia a adoptat Decizia privind măsurile C 16/04 (foste NN 29/04, CP 71/02 și CP 133/05) aplicate de Grecia în favoarea societății Hellenic Shipyards. În această decizie Comisia a calificat drept incompatibile cu piața comună anumite ajutoare acordate Hellenic Shipyards și a dispus recuperarea acestor ajutoare, însoțite de dobânzi care curg până la data recuperării complete a acestora.

La 8 octombrie 2010, Comisia a sesizat Curtea de Justiție cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE (cauza C-485/10). La 28 iunie 2012, Curtea de Justiție a statuat că, prin neadoptarea în termenul prevăzut a tuturor măsurilor necesare pentru executarea Deciziei 2009/610/CE a Comisiei din 2 iulie 2008 privind ajutoarele C 16/04 (ex NN 29/04, CP 71/02 și CP 133/05) aplicate de Grecia în favoarea societății Hellenic Shipyards SA și prin neprezentarea către Comisia Europeană, în termenul stabilit, a informațiilor prevăzute la articolul 19 din această decizie, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 3, 5, 6, 8, 9 și 11-19 din decizia menționată.

În măsura în care nu a adoptat măsuri de executare a Hotărârii Curții din 28 iunie 2012, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei hotărâri și al articolului 260 alineatul (1) TFUE.

Recurs introdus la 3 martie 2017 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 15 decembrie 2016 în cauza T-808/14, Spania/Comisia

(Cauza C-114/17 P)

(2017/C 129/13)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentant: M. J. García-Valdecasas Dorrego, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 15 decembrie 2016, pronunțată în cauza T-808/14, Regatul Spaniei/Comisia Europeană;
- anularea Deciziei Comisiei din 1 octombrie 2014 privind ajutorul de stat SA 27408 (C 24/2010, ex NN 37/2010, ex CP 19/2009) acordat de Regatul Spaniei pentru dezvoltarea televiziunii digitale terestre în zone izolate și mai puțin urbanizate din Castilla La Mancha;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Eroare de drept cu privire la interpretarea articolului 1 din decizia atacată, înainte de modificarea acestuia, și cu privire la principiile bune administrări și securității juridice, în măsura în care Tribunalul a apreciat că acest articol viza și furnizarea de echipamente și că nu presupunea nicio obligație nouă pentru Regatul Spaniei.
2. Eroare de drept cu privire la controlul statelor membre referitor la definirea și la aplicarea unui serviciu de interes economic general, atât în ceea ce privește primul criteriu, cât și în ceea ce privește cel de al patrulea criteriu din Hotărârea Altmark Trans și Regirungspräsidium Magdebrug (C-280/00, EU:C:2003:415).